

TOR'S NIGHTMARE

By DREW FRIEDMAN
and
JOHNNY LEGEND
© 1985

Tor näkee painajaista (1985).

© DREW FRIEDMAN

DREW FRIEDMAN PIIRTÄÄ SIELUN ESIIN KASVOISTA

Konkaripiirtäjä valotti pikkutarkkaa työskentelymetodiaan New Yorkin Mocca-festivaalilla.

TEKSTI HARRI RÖMPÖTTI

Rakastan koomikoiden kasvoja. Minua kiinnostavat kulmakarvat ja mitä he tekevät käsillään. Jos onnistun, paljastan heidän sielunsa, Drew Friedman sanoo.

Friedman puhuu vanhoista juutalaisista koomikoista, joita hän on piirtänyt yhden kirjan verran. Sama pätee kyllä muihinkin julkisuuden hahmoihin, joiden piirtämisestä Friedman on tehnyt uransa.

Taiteilija tunnetaan järjettömän yksityiskohtaisesta tyylistään. Hän oli New Yorkin Mocca-festivaalin isoimpia tähtivieraita 2012.

Pientä näperrystä

Moccan yhteydessä Brooklynin Scott Eder Galleryssä oli hänen näyttelynsä. Paljastui, että Friedman piirtää hämmästyttävän pienen

kokoon. Originaalit eivät ole paljoakaan julkaisukokoa suurempia.

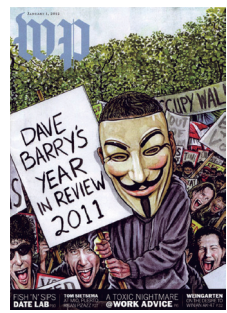
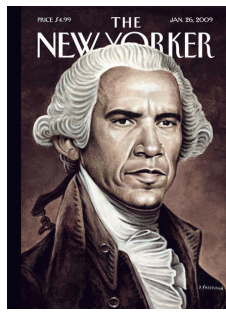
- Käytän laseja, olen tosi lähellä paperia ja minulla on kaksi voimakasta kohdevaloa. Homma vaatii kärsivällisyyttä ja joskus se tuntuu tylsältäkin. Jossain vaiheessa tilauksia tuli liikaa. Silmäni rasittuivat ja jouduin torjumaan osan, Friedman myöntää.

Yhden kasvokuvan piirtämiseen menee Friedmanilta 4-5 päivää, joskus jopa viikko. Kiiretilaus voi syntyä parissa päivässä. Tekniikan työläydessä hänelle pärjäävät harvat sarjakuvataiteilijat. Matti Hagelberg raapekartonkeineen lienee samaa luokkaa.

Friedman (s. 1958) ponnahti pinnalle 1980-luvulla. Ensimmäisenä hänen sarjakuvaa julkaisi legendaarinen Raw-lehti. Säännöllisesti niitä ilmestyi Heavy Metal -lehdessä,

John Lennon (2010).

Friedmanin kansikuvituksia 1990- ja 2000-luvuilta.

joka julkaisi enimmäkseen fantasiaa ja sci-fiä.

Friedmanin sarjakuvissa esiintyivät vanhan ajan julkikkiset ja näyttelijät tragikoomisissa, arveluttavissa ja absurdeissa tilanteissa. Toisinaan Drew'n veli Josh Alan Friedman käsikirjoitti niitä.

- Heavy Metal oli kieltämättä outo paikka minun sarjakuvilleni. Mutta olin tyytyväinen, että sain niitä julkaistuksi. En kirjoittanut Joshin kanssa yhdessä. Hän vain antoi käsikirjoitukset minulle ja minä piirsin. Itse kirjoittamani jutut ovat irtonaisempia ja toivottavasti vielä surrealistisempia.

Friedmanin omalaatuinen tyyliläily näytti ilmaantuvan kerralla valmiina. Mustavalkoisten sarjakuvien piirroksiset koostuivat pisteistä. Ne olivat kuin perverssin pikkutarkaksi vinksahtanutta pointillismia. Samaa tarkkuutta on vesiväreillä tehdyissä väripiirroksissa.

- Tyyliläily kehittyi luonnostaan vähitellen. Nuorena piirsin Crumbin tyyliin. Sitten alkoi tulla pisteitä ja myöhemmin ryhdyin käyttämään vesivärejä. En ole perinteinen karikatyy-

risti siinä mielessä, että en halua vääristellä kasvoja. Keskityn vain poimimaan niistä yksityiskohtia.

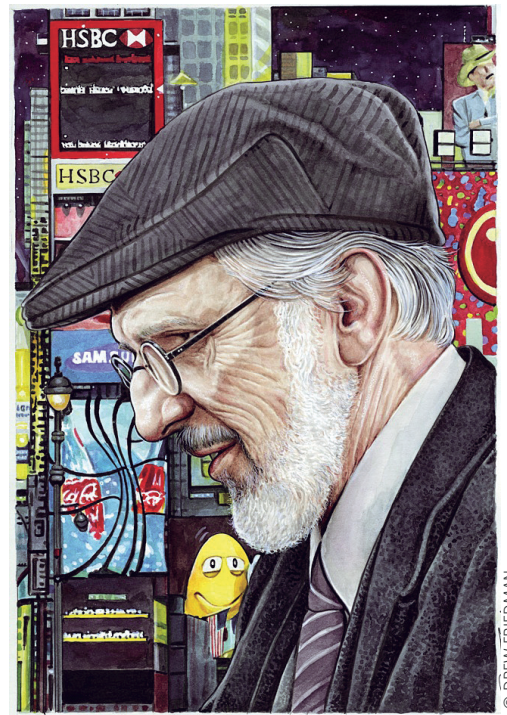
Kuvia syntyy rakkaudesta ja vihasta

Friedmanin rakkaus menneiden aikojen koomikoihin ja muihin tähtiin juontuu lapsuudesta. Hänen isänsä oli elokuvakäsikirjoittaja, joka tunsu paljon alan väkeä. Jerry Lewis oli perhetuttu.

Friedman on piirtänyt kuvituksia erilaisista julkisuuden hahmoista - niin viihteen kuin politiikan kuuluisuuksista - muun muassa Entertainment Weekly -lehteen. Kaikkia aiheita hän ei suinkaan rakasta.

- Vahvinta jälkeä syntyy joko suuresta rakkaudesta tai suuresta vihasta. George Bushin tai Sarah Palinin kuviin tulee tunnetta siinä kuin vanhoihin koomikoihin, Friedman tuumii.

Kaikkeaa Friedman ei suostu piirtämään. Entertainment Weekly pyysi joskus kuvia Friends-televisiosarjan näyttelijöistä, mutta ne

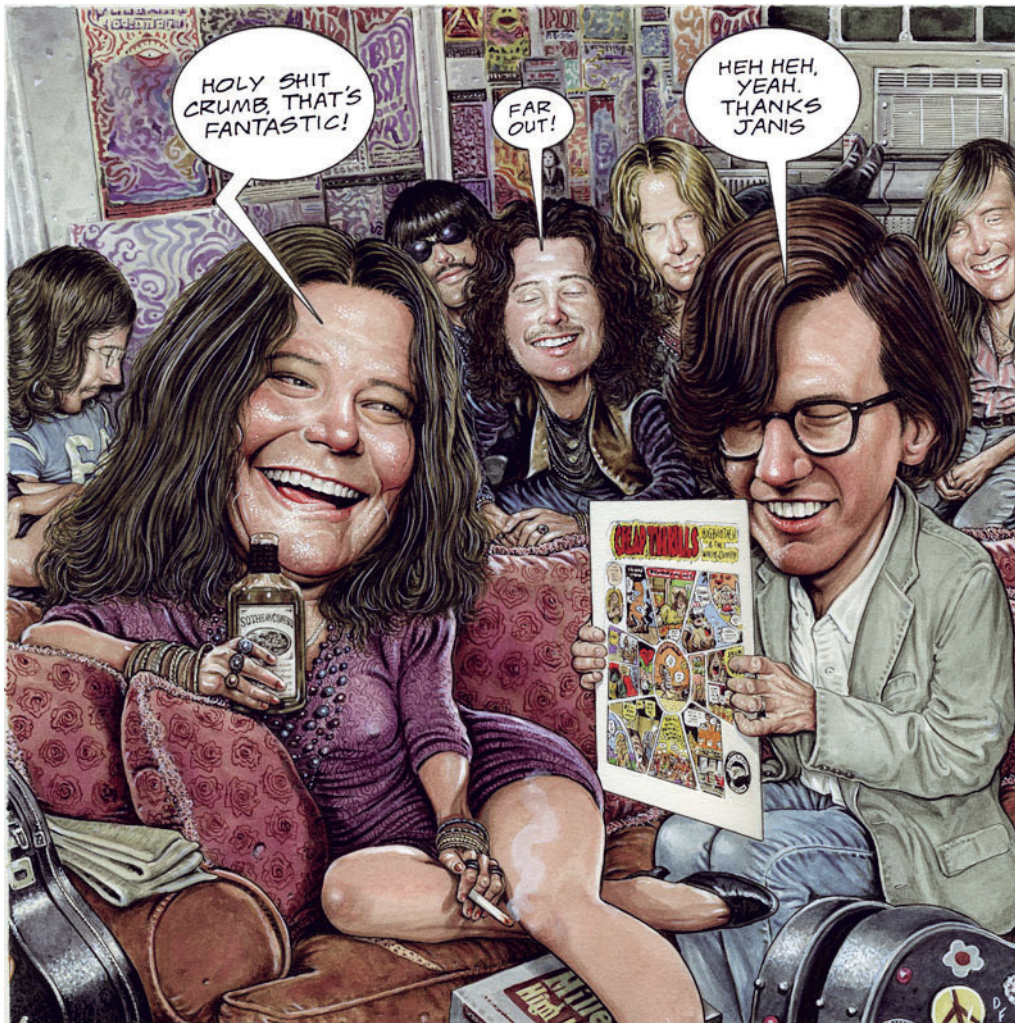

Robert Crumb (2011).

jäivät tekemättä. Sen sijaan hän suostui piirtämään metsästyslehteen, vaikka tunnustautuu liberaaliksi kasvissyöjäksi.

- Siellä oli tuttu toimituspäällikkö, joka pyysi. Lopulta lehti lopetti kuvieni tilaamisen, kun siellä huomattiin, että piirsin kauriit sankareiksi ja metsästäjät ääliöiksi.

Friedmanin sarjakuvat ovat aina olleet lyhyitä ja raskaan tekniikan vuoksi. Jo parikymmentä vuotta kuvitustyöt ovat syrjäyttäneet sarjakuvat.

Robert Crumb esittelee Cheap Thrills -kansitaidettaan Janis Joplinille (1968).

Yhden kasvokuvan piirtämiseen menee Friedmanilta 4-5 päivää, joskus jopa viikko.

Toisaalta Friedman piirsi taannoin toistaiseksi pisimmän sarjakuvansa. Kahdeksansiivuinen juttu kertoo Robert Crumbista, joka on hänen suuria esikuviaan. Ihailu on molemminpuolista. Crumb on sanonut kadehtivansa Friedmanin lahjoja.

Tekeillä on myös 50 piirroksen sarja muotokuvia sarjakuvataiteilijoista. Crumbin ohella mukana on esimerkiksi Basil Wolverton (Friedmanin toinen nuoruuden suuri esikuva) ja EC-tekijät Will Elder, Harvey Kurtzman ja Wally Wood sekä omaelämäkerran uranuurtajakäsikirjoittaja Harvey Pekar.

- Viime aikoina lehdistä on tullut vähemmän töitä. Painetun sanan kriisi tuntuu minullakin. Nykyään myyn kuviani grafiikan lehtinä. Siinä on se etu, että voin itse valita mitä teen. Sarjakuvapiirtäjien kuvista saattaa tulla kirjakin.

FRIEDMANIN KUVIA VOI KATSOA RUNSAASTI HÄNEN OMASTA VERKKOGALLERIASSAAN WWW.DREWFRIEDMAN.NET.